

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีวิจัยดังนี้คือ

1. กำหนดกลุ่มประชากรที่ศึกษา
2. กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. เก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ศึกษาได้แก่ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐทั้งที่เป็นหอสมุดกลางของมหาวิทยาลัยและห้องสมุดวิทยาเขตทั้งในกรุงเทพฯ และส่วนภูมิภาคที่มีการจัดหา จัดเก็บแผนที่ รวมทั้งหน่วยงานโสตทัศนศึกษาที่ดำเนินงานแผนที่ ซึ่งมีได้เป็นหน่วยงานของหอสมุดกลาง จำนวน 20 แห่ง ดังนี้

1. สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จพ.)
2. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.)
3. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน (มก. บางเขน)
4. ห้องสมุดวิทยาเขตกำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (มก. กำแพงแสน)
5. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

(มศว. ประสานมิตร)

6. หอสมุดวิทยาเขตปทุมวัน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

(มศว. ปทุมวัน)

7. หอสมุดวิทยาเขตบางแสน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

(สว. บางแสน)

8. หอสมุดวิทยาเขตสงขลา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา (มศว. สงขลา)

9. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
(มศว. มหาสารคาม)
10. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง (มร.)
11. สำนักห้องสมุดและบรรณสารสนเทศ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี (สจ. ธนบุรี)
12. สำนักหอสมุดกลาง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ
(สจ. พระนครเหนือ)
13. แผนกห้องสมุด มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ
(มศว. ท่าพระ)
14. แผนกห้องสมุด มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
(มศว. สนามจันทร์)
15. สำนักบรรณสารการพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (สพบ.)
16. สำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (มสธ.)
17. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ชม.)
18. หอสมุดคุณหญิงหลง อรรถโกวิสุนทร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ (มอ. หาดใหญ่)
19. หอสมุดเจ๊นั เอฟ เค เนตี้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
(มอ. ปัตตานี)
20. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (มข.)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ประกอบการ
สัมภาษณ์ซึ่งสร้างโดย

1. ศึกษาจากคู่มือ เอกสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน
แผนที่

2. สํารวจการดำเนินงานแผนที่ในท้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐบางแห่ง เช่น สำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และแผนกท้องสมุด มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ เพื่อสร้างการสัมภาษณ์

3. ศึกษาการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์จากงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

4. สร้างแบบสัมภาษณ์

5. นำแบบสัมภาษณ์ไปให้บรรณรักษ์ท้องสมุดมหาวิทยาลัย 2 คน วิจารณ์

6. นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้สัมภาษณ์ ผู้รับผิดชอบการดำเนินงานแผนที่

ในท้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ 3 แห่ง คือ แผนกท้องสมุด มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ, สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง

7. นำผลการทดลองและข้อวิจารณ์ ข้อเสนอแนะไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแก้ไขปรับปรุง

8. แก้ไข ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ โดยตัดคำถามที่ไม่เกี่ยวข้องออก เช่นคำถามเกี่ยวกับบริการพื้นฐานของท้องสมุด

เนื้อหาในแบบสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพของท้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐจำนวนประเภทของทรัพยากรแผนที่ที่มีอยู่ในท้องสมุด

ตอนที่ 2 การดำเนินงานแผนที่ในท้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐซึ่งได้แก่งานบริหารงานเทคนิค งานบริการ

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานแผนที่ในท้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ ตลอดจนข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากผู้รับผิดชอบการดำเนินงานแผนที่ในท้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ 20 แห่ง โดยการสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์ ระยะเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูล

เริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2531-มกราคม 2532 บุคลากรผู้ให้สัมภาษณ์ได้แก่ หัวหน้าหน่วยงาน
 โสตรศึกษา หัวหน้าหน่วยงานพัฒนาทรัพยากร หัวหน้าหน่วยงานบริการหรือบุคลากรอื่น
 ผู้ดำเนินงานแผนที่เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำเสนอข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน ประเภท
 ของทรัพยากรแผนที่ที่มีอยู่ในห้องสมุด และข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานแผนที่ในห้องสมุดมหาวิทยาลัย
 ของรัฐ ซึ่งได้แก่ งานบริหาร งานเทคนิค งานบริการ นำเสนอข้อมูลเป็นคะแนนดิบ แจกแจง
 ความถี่

2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานแผนที่ ในห้องสมุดมหาวิทยาลัย
 ของรัฐ นำเสนอข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation)

2.1 แจกแจงความถี่คะแนนน้ำหนักความคิดเห็นในแต่ละข้อ

2.2 ฐานความถี่ (f) ของคะแนนน้ำหนักความคิดเห็นแต่ละข้อด้วยน้ำหนัก

ประจำข้อ (\bar{X}) ที่กำหนดคือ

น้ำหนักความคิดเห็น มากที่สุด = 5

น้ำหนักความคิดเห็น มาก = 4

น้ำหนักความคิดเห็น ปานกลาง = 3

น้ำหนักความคิดเห็น น้อย = 2

น้ำหนักความคิดเห็น น้อยที่สุด = 1

2.3 หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) คะแนนความคิดเห็นแต่ละข้อโดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นแต่ละข้อ

f = ความถี่

X = คะแนนน้ำหนักความคิด เห็นประจำช่อง

N = จำนวนผู้ตอบ

2.4 ตีความหมายค่าเฉลี่ยคำตอบความคิดเห็นดังนี้

4.6 - 5.0	มากที่สุด
3.8 - 4.5	มาก
2.6 - 3.5	ปานกลาง
1.8 - 2.5	น้อย
1.0 - 1.5	น้อยที่สุด, ไม่มีเลย

2.5 หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของน้ำหนักคำตอบความคิดเห็นแต่ละข้อโดยสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left[\frac{\sum fx}{N}\right]^2}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นแต่ละข้อ

f = ความถี่

X = คะแนนน้ำหนักคำตอบ ความคิดเห็นแต่ละข้อ

N = จำนวนผู้ตอบ

3. นำข้อมูลที่เกี่ยวความคิดเห็นและข้อเสนอนี้มาสรุปประเด็นสำคัญ